

Sygn. akt: XU-128/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 12 marca 2015r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **J. M.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 27 listopada 2014r. znak: (...)

w sprawie **J. M.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. M. wniosła odwołanie od decyzji Z. U. S. Oddział we W. z dnia 27 listopada 2014 roku, odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 08 listopada 2014 roku do 07 stycznia 2015 roku i nadal.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że przy ustalaniu okresu zasiłkowego strona pozwana niezasadnie uwzględniła niezdolność do pracy od dnia 22 września 2014r. do 30 września 2014r., gdyż w tym okresie niezdolność była spowodowana inną jednostką chorobową. Postępowanie strony pozwanej jest sprzeczne z praktyką I Oddziału ZUS w W., który przy ustalaniu okresu zasiłkowego wyłączył okres niezdolności spowodowany inną jednostką chorobową od 06 maja 2014r. do 16 maja 2014r.

W odpowiedzi na odwołanie Z. U. S. Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawcy.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 16 kwietnia 2014r. do 30 kwietnia 2014r., od 21 maja 2014r. do 19 września 2014r., od dnia 22 września 2014r. do 30 września 2014r., od 03 października 2014r. do 07 stycznia 2015r. z powodu tej samej jednostki chorobowej i z dniem 07 listopada 2014r. wykorzystwała okres zasiłkowy w ilości 182 dni. Zdaniem strony pozwanej I Oddział w W. ustalił iż początek okresu zasiłkowego należy liczyć dla wnioskodawczyni od dnia 16 kwietnia 2014r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. M. ur. (...), z zawodu prawnik, po ustaniu zatrudnienia, w okresie od 07 kwietnia 2014r. była niezdolna do pracy z powodu różnych schorzeń do 30 kwietnia 2014r. Ponowna niezdolność do pracy powstała od dnia 06 maja 2014r. i trwała z niewielkimi przerwami do 07 stycznia 2015r. Oddział ZUS w W. ustalił początek okresu

zasiłkowego wnioskodawczyni od dnia 16 kwietnia 2014r. Do okresu zasiłkowego strona pozwana nie uwzględniła zachorowań od dnia 07 kwietnia 2014r. do 15 kwietnia 2014r. z powodu innych jednostek chorobowych. Z dniem 07 listopada 2014r. wnioskodawczyni wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni. W okresie orzekanej od dnia 16 kwietnia 2014r. niezdolności do pracy wnioskodawczyni udzielano zwolnień lekarskich z symbolem chorobowym F32, F43, F41 w okresie od 16 kwietnia 2014r. do 19 września 2014r. 03 października 2014r. do 07 stycznia 2015r. od 22 września 2014r. do 30 września 2014r. Powodem niezdolności do pracy od 22 września 2014r. do 30 września 2014r było schorzenie o symbolu G44.

Wnioskodawczyni domagała się wyłączenia z okresu zasiłkowego okresu niezdolności do pracy od 22 września 2014r. do 30 września 2014r., gdyż w tym okresie powodem niezdolności do pracy było schorzenie o symbolu G44. Zdaniem wnioskodawczyni strona pozwana prawidłowo ustaliła początek okresu zasiłkowego od dnia 16 kwietnia 2014r., ale praktyka strony pozwanej wobec niej jest niejednolita wobec nie wyłączenia z okresu zasiłkowego okresów niezdolności do pracy spowodowanych inną jednostką chorobową.

Dowód: 1) wykaz jednostek chorobowych w aktach zasiłkowych ZUS.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni – k.11 as.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jako nie uzasadnione należało oddalić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 159), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 121).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2.

Art. 9 ust. 2 cyt. ustawy reguluje zasady ustalania okresu zasiłkowego w przypadku niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni.

Z literalnego brzmienia cyt. art.9 wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Ubezpieczony do chwili wyczerpania okresu zasiłkowego w ilości 182 dni nie może domagać się ustalenia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni tylko z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia.

Zdaniem Sądu przepis art.9 ww. ustawy stanowi, że do jednego okresu zasiłkowego należy zliczać wszystkie następujące po sobie nieprzerwanie okresy niezdolności do pracy, choćby były spowodowane różnymi jednostkami chorobowymi, oraz okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowane tą samą chorobą, jeżeli przerwa między ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą jednostką chorobową nie przekracza 60 dni. Sumowanie następujących po sobie w krótkich odstępach czasu okresów niezdolności do pracy z powodu tej samej niezdolności do pracy służy do oddzielenia stanów przemijających od ustabilizowanych, jeżeli bowiem ten sam stan chorobowy czyni pracownika wielokrotnie niezdolnym do pracy w krótkich odstępach czasu, to uzasadnione jest przypuszczenie, że wpływ stanu zdrowia na zdolność do pracy nie ma charakteru przemijającego.

Rozpoczęcie biegu okresu zasiłkowego z każdą niezdolnością do pracy od nowa pozwalałoby na przebywanie na zasiłku bez końca mimo, że w rzeczywistości stan zdrowia kwalifikowałby pracownika do świadczenia rehabilitacyjnego lub renty z tytułu niezdolności do pracy.

Nowy okres zasiłkowy otwiera się zatem wówczas, gdy przerwa w niezdolności do pracy z powodu tej samej jednostki chorobowej była dłuższa niż 60 dni (wyrok SO w sprawie IXUa148/14).

Jak wynika z niniejszej sprawy wnioskodawczyni J. M. przebywała na zasiłku chorobowym od 07 kwietnia 2014r., - w tym okresie z powodu różnych jednostek chorobowych - ale strona pozwana początek okresu zasiłkowego przyjęła od dnia 16 kwietnia 2014r. z powodu tych samych jednostek chorobowych. Przyjęcie tego rozwiązania dla wnioskodawczyni jest korzystne i wnioskodawczyni nie kwestionowała początkowej daty ustalenia okresu zasiłkowego. Zdaniem Sądu z okresu zasiłkowego nie można wyłączyć okresu od 22 września 2014r. do 30 września 2014r. z powodu innej jednostki chorobowej z powodu jak wskazał Sąd powyżej, a ponadto od 03 października 2014r. niezdolność do pracy wnioskodawczyni ponownie była orzekana z powodu jednostki chorobowej F32, która była powodem orzekania od dnia 21 maja 2014r. do 19 września 2014r. Powrót tej samej jednostki chorobowej po krótkiej przerwie oznacza, że wnioskodawczyni nie odzyskała zdolności do pracy od dnia 19 września 2014r. i stała się ponownie niezdolna do pracy z dniem 03 października 2014r., gdyż w tym czasie wnioskodawczyni była nieprzerwanie niezdolna do pracy.

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni w świetle art. 8 i 9 cyt. ustawy z dniem 07 listopada 2014r. wykorzystała okres zasiłkowy w ilości 182 dni i zasiłek chorobowy na dalszy okres jej nie przysługuje.

Tym samym, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.